

bane er at få taget tidligere og bedre fat om bagvedliggende hovedårsager, så vi får brudt fødekæden til banderne. Grundlæggende er problemerne med utilpassede unge jo først og fremmest symptomer på komplekse, sociale, psykologiske og integrationsmæssige problemer. Derfor er der i flerårsaftalen for politiet netop sat fokus på de kriminalpræventive elementer i indsatsen mod bandekriminaliteten, og med finanslovaftalen i 2009 blev der afsat midler til en mere målrettet og koordineret vidensopsamling, forskning og uddannelse i bekæmpelse af bandekriminalitet, herunder rekrutteringsprocesser og -årsager.

Dertil kommer jo, at den bredt sammensatte ungdomskommission, som regeringen nedsatte, netop nu arbejder på at færdiggøre sine anbefalinger til, hvordan indsatsen mod bl.a. ungdomskriminalitet kan styrkes, så den bliver så målrettet og virksomhedsfuld som muligt.

Som det gerne skulle stå klart, så er indsatsen mod bande- og rockerkriminaliteten en af regeringens absolutte hovedprioriteter. Ingen er mere utålmodig end regeringen efter at se resultater af den massive politiindsats i alle døgnets 24 timer – det skulle da selvfølgelig lige være politiet selv. Men jeg har fuld fortrøstning til, at politiets seje, klassiske efterforskningsarbejde nok skal give de resultater, og det ser vi faktisk allerede dag for dag. Så nu handler det om at fastholde den massive politiindsats, få tiltagene i bandepakken gennemført og tage fat på at styrke den fremadrettede og forebyggende indsats.

Kl. 20:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Så er det integrationsministeren.

Kl. 20:14

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Vi har fordelt opgaverne på den måde, at justitsministeren i dag er hovedtaleren, om jeg så må sige, og jeg skal ikke trætte med at gentage, hvad der er sagt. Det, som justitsministeren netop har anført, dækker selvfølgelig den samlede regerings politik, så jeg skal bare ganske kort supplere fra mit område, Integrationsministeriets område.

Jeg er helt enig med justitsministeren i, at det er et meget alvorligt emne, der er rejst til diskussion her i aften. Og jeg var specielt glad for hr. Peter Skaarups indledning, hvori han ser kriminalitetsproblemet mere samlet som en fødekæ-

de, der skal smadres – kan vi vist godt sige – og at alle dele af samfundet altså må være med.

Når forespørgslen også er til integrationsministeren, opfatter jeg det ikke på den måde, at man siger, at alle indvandrere er kriminelle. Jeg opfatter det på den måde, at man må erkende, når man sporer sig ind på kriminalitetsproblemet, at man ikke kan komme uden om, at indvandrerbanderne også spiller en rolle. Og der er det klart, at det selvfølgelig er forebyggelsen, jeg som integrationsminister er optaget af. Det er simpelt hen integrationen, det drejer sig om, og der har vi meget at byde på i Integrationsministeriet. Det er selvfølgelig i et tæt samarbejde også med kommunerne, som hr. Peter Skaarup nævnte det, og i øvrigt med alle dele af samfundet.

Der er for mig ingen tvivl om, at den vigtigste kriminalitetsforebyggende faktor over for de udenlandske bander er integrationen. Det er, at vi får de unge i vej, at småbrødrene ikke får gode ideer, men har nogle helt andre former for forbilleder at leve op til; det er det lange seje træk. Men jeg er glad for at kunne præsentere den bog, der hedder »Den anden virkelighed«, om integrationen, som netop er udkommet, og som viser, at integrationen, som det siges i bogen – og det er ikke noget, vi har sponsoreret i Integrationsministeriet – er en megasucces. Det er den, netop fordi der er så mange gode kræfter, der deltager.

Ud over de helt banale elementer i en integration, som at man skal have arbejde, skal have uddannelse og skal kunne sproget, er det jo vigtigt, at man føler sig inkluderet i samfundet, og at man netop ikke, fordi man føler sig marginaliseret, henfalder til at bruge sin fritid til kriminalitet. Derfor gøres der i samarbejde med Integrationsministeriet også meget udeomkring for at få de unge aktiveret i fritiden.

Man taler tit om, at kvinderne har en stor rolle at spille, specielt når det drejer sig om udlændinge; udlændinges mor derhjemme er indenrigsministeren, det er hende, der i høj grad bestemmer, hvordan det går. Og nu viser det sig jo altså, at det går så godt med integrationen, at kvinderne er blevet langt mere selvstændige, og at de faktisk klarer sig så godt, at det er ved at være et problem, fordi drengene klarer sig langt ringere, så det er sværere senere at finde en ægtefælle. Det har vi selvfølgelig taget bestik af i Integrationsministeriet, fordi integration er en dynamisk proces, hvor vi hele tiden ser på, hvor problemerne er. Og derfor vil vi i højere grad